

Nordkoreaner strider för Ryssland i Ukraina

Redan i somras började det talas om att Nordkorea skulle skicka trupper till stöd för Ryssland i kriget mot Ukraina.¹ Det ryktet visade sig vara sant och de har redan deltagit i strider i Kursk-regionen.

Nordkorea har sedan länge försett och förser Ryssland med stora mängder krigsmateriel, bl a artillerigranater och ballistiska robotar. Men nu har de också skickat över 10 000 man som ska strida på Rysslands sida. Detta är otvivelaktigt en eskalering och medför ytterligare svårigheter för Ukraina, som efter Trumps seger i det amerikanska presidentvalet riskerar att få det amerikanska stödet indraget.

Nordkoreanernas deltagande i kriget ses dock inte med blida ögon från kinesiskt håll, och det medför också en hel del friktioner och svårigheter vid fronten pga av språksvårigheter, kulturella skillnader m m. Dessutom saknar nordkoreanerna erfarenhet av modern krigföring – sammantaget kan detta skapa en hel del problem.

De två följande artiklarna diskuterar olika aspekter när det gäller den nordkoreanska inblandningen i kriget. Se även lästipsen.

Nordkoreanska trupper i Ukraina oroar Kina

Harold Thibault

Le Monde, 2 november 2024

Zhao Tong är forskningschef för *Carnegie Foundations* program om Kinas säkerhetspolitik. Han var länge verksam i Beijing men numera bosatt i Washington, där han bedriver studier om strategiska frågor i regionen Asien-Stilla havet samt om Kinas utrikes- och säkerhetspolitik

Att nordkoreanska trupper skickats till Kursk-regionen för att stödja Ryssland i kriget i Ukraina kom det som en överraskning för Kina?

Det går inte att säga om Kina varskotts i förväg om detta beslut eller när det i så fall skett. Kinesiska diplomater har till och med hört sig för med utländska kollegor vad de kände till om samarbetet Moskva-Pyongyang. Det kan tyda på att Beijing inte tillfrågats. Och att Ryssland och Nordkorea hållit omfattningen av samarbetet för sig själva. Omfattningen av det har tagit Kina på sängen, bl a storleken på den truppstyrka Nordkorea skickat [10 000 man enligt Pentagon den 23 oktober] till slagfältet i Ukraina.

Men är inte både Moskva och Pyongyang beroende av Beijing?

Ryssland är alltmer beroende av Kina på grund av sin ekonomiska isolering efter invasionen av Ukraina. Beijing stöder dess försvarsindustri. Nordkorea är för sin del historiskt extremt beroende av Kina. De senaste åren har Moskva emellertid visat intresse av att stärka sina ekonomiska band med Pyongyang medan Beijing visat prov på en viss återhållsamhet.

Nordkorea oerhört stora ekonomiska beroende av Kina beror delvis på Rysslands tidigare motvilja mot att bistå landet. Längre brydde sig ryssarna inte särskilt mycket om Nordkorea och nöjde sig med en underordnad roll, bakom Kina, i Nordostasien. Men kriget i Ukraina har ändrat på detta. I utbyte mot stöd av Nordkorea har Moskva ökat det ekonomiska biståndet till Pyongyang: Ryssland förfogar över stora resurser och producerar en mängd av de livsmedel

¹ Se t ex [Uppgifter: Nordkorea skickar trupper till Ukraina](#) (*Omni* 27/6)

och det fossila bränsle som Nordkoreas ekonomi har behov av. Följden har blivit att Kinas dominans i Nordkorea har spåtts ut.

Vilka blir konsekvenserna för Beijing av det ökade samarbetet mellan Moskva och Pyongyang?

Nordkorea är mindre benäget att tillmötesgå Kinas krav i viktiga frågor som rör kinesisk säkerhet. Beijing är inte för accelerationen i Nordkoreas kärnvapenprogram och utveckling av missiler, men med hjälp av Moskva kan Pyongyang utveckla sitt missilprogram. Det är något som oroar Sydkorea och Japan som därigenom uppmuntras att stärka samarbetet med USA. Ur kinesisk synvinkel kan Nordkoreas provokationer ge amerikanerna en förevändning att öka sin strategiska närvaro i regionen. Triangeln Washington-Söul-Tokyo befästs.

Kina fruktar också att andra av USA:s allierade, t ex Australien, ska stärka sin militära förmåga, vilket för Kina skulle komplicera bilden ytterligare. Hotet från Nordkorea kommer att bli en allt större angelägenhet för EU och Nato allteftersom Nordkoreas stöd till den ryska krigsinsatsen i Ukraina ökar med soldater och granater. Ur kinesisk synvinkel kan samarbetet Moskva-Pyongyang leda till ett asiatiskt Nato på den egna tröskeln. Kina ser därmed med stor oro på följderna av Nordkoreas engagemang på den ryska sidan.

Varför fortsätter då Beijing att stödja Moskva ekonomiskt och diplomatiskt om den oron är så stor?

Kina vägleds av tanken att man tillsammans med Ryssland ingår i en enhet mot ett Väst lett av USA. Det är grunden för deras strategiska samarbete. Kina kan en dag hamna i en omfattande konfrontation med USA och dess allierade, framför allt om Taiwan, där risken för en väpnad konflikt är reell. I ett sådant scenario anser Beijing att man måste förlita sig på Moskva för ett avgörande ekonomiskt och politiskt stöd. Och det i sin tur är beroende av det stöd Kina idag ger Ryssland i kriget i Ukraina.

I perspektivet av en konflikt med Väst ser Beijing Moskva som sin viktigaste geostrategiska partner på lång sikt. Presidenterna i de båda länderna har för övrigt mycket goda personliga relationer. Vladimir Putin och Xi Jinping har likartade ideologiska uppfattningar: båda oroar sig för inflytandet från de västliga demokratierna kulturellt och beträffande samhällssystem. Båda högprioriterar att stärka den egna regimen. Då Xi och Putin båda fullt ut kontrollerar de politiska systemen i sina länder har deras beslutsamhet att fördjupa relationen stor betydelse för det som sker.

Har de då samma intressen?

En viktig skillnad är att Ryssland gjort slut med Väst, medan det ligger i Kinas intresse att upprätthålla stabila och relativt positiva band där. De kinesiska ledarna inser att de för att behålla sitt lands ekonomiska tillväxt på lång sikt är beroende av tillgång till teknologi, investeringarna, marknaderna och tillgångarna i Väst. Kina anser det ligga i landets intresse att hålla fred med Väst på kort och medellång sikt och samtidigt öka i styrka tills man blir så stark att Väst böjer sig inför vad man ser som sina grundläggande intressen och accepterar det kinesiska samhällssystemet. Därför finns det gränser för Beijings stöd till Moskva. En röd linje är att aldrig förse ryssarna med avgörande militär utrustning. Men kineserna gör allt för att fortsätta samarbeta med ryssarna inom de gränserna.

Orsakar den hållningen någon debatt i Kina?

Den debatten är inte ny, men den har intensifierats avsevärt sedan den ryska invasionen av Ukraina. Många kinesiska experter känner stor oro för det som betecknats som ”samarbete utan gränser” med Ryssland. Många ogillar Putins auktoritära överdrifter och hans agerande internationellt och är frågande inför hans aggressiva politik – som t ex annekteringen av Krim

2014. De befärrar att ett obegränsat samarbete ska skada bilden av Kina och dess relationer med Väst och hyser stort intresse av att vidmakthålla en stabil relation med det senare. De vill fortsätta att integreras i den rådande världsordningen.

Men de åsikterna har marginaliserats, den nuvarande politiska ledningen anser att drömmen om Kinas stora återkomst bara kan bli verklighet om det råder en unison röst. Enhet och stabilitet är högsta prioritet samt att tränga tillbaka västlig ideologi. Men ledningen i Kina kan ändå svara för taktiska korrigeringar. Att kriget i Ukraina förlängs innebär nackdelar för Kina – exempelvis reaktionerna från EU som kritiserar samarbetet med Ryssland.

De kinesiska ledarna är mer och mer medvetna om de negativa kosekvenserna av samarbetet med Moskva. De inser också att Rysslands image försämrats rejält. De vill undvika att bli alltför nära sammankopplade med den för det skulle drabba Kina som vill framställa sig som en ansvarsfull makt. Även om Beijing förser Moskva med betydande stöd försöker man samtidigt undanhålla de mest känsliga sektorerna.

Vilka lärdomar drar Kina av kriget i Ukraina beträffande de egna målen, till exempel att lägga beslag på Taiwan?

En konsekvens är att Kina kommer att tänka sig för innan man inleder någon militär offensiv mot Taiwan. Rysslands prestationer på slagfältet i Ukraina har varit långt mindre imponerande än Beijing föreställt sig. I stället för någon snabb framgång har Ryssland misslyckats med att erövra Ukraina, man klarade inte av att ta flygplatsen i Kyiv och har sedan åsamkats flera större bakslag. Det har fått de kinesiska ledarna att haja till.

Tidigare var Kina övertygat om att snart ha tillräcklig militär fördel i västra Stilla havsregionen för att avskräcka USA från att ingripa i händelse av en konflikt om Taiwan. Men efter att ha iakttagit alla ryska bakslag [i Ukraina] börjar det kinesiska systemet på djupet att ifrågasätta sin tidigare optimism, vilket på kort sikt minskar risken för någon kinesisk militär operation mot Taiwan.

Men lärdomarna växlar allt efter utvecklingen i stridsområdet. I vissa zoner har Moskva återfått övertaget och dess industriella kapacitet har visat prov på motståndskraft. Trots det massiva stödet av Väst förblir Ukraina en klart svagare nation och i ett defensivt läge i kriget. Beijing ser att Moskva lyckats motverka Västs militära stöd till Kyiv och behålla sin ekonomiska stabilitet och allmänna politiska inriktning, trots de internationella sanktionerna.

Sett med Beijings ögon är läget inte dramatiskt för Moskva, framför allt genom att utvecklingsländerna förhållit sig likgiltiga till invasionen av Ukraina och fortsätter ha relationer med Ryssland. Det internationella samfundet i övrigt förblir snarast passivt, vilket minskar Rysslands isolering. Kina har gjort en lärdom i motsatt riktning: det som kommer att bli viktigt i händelse av krig om Taiwan är tillståndet i stort på ömse sidor sundet [runt Taiwan]. Och Taiwan är den svagare parten. Kina är den dominerande varuproducenten i världen och det är något som inger dem trygghet.

Det finns också en rad taktiska lärdomar att dra, men även frågor rörande krigföringen. Bör man starta en stor offensiv för att knäcka fienden eller gå mer långsamt fram och försvaga honom? Hur använda drönarna? Hur agera i tätbefolkade områden? Kina har insett att man måste vara i stånd att snabbt anpassa sin strategi till realiteterna ute på fältet.

Fronten Ryssland-Ukraina: Ett eldprov för Nordkoreas armé

Philippe Pons

Le Monde, 13 november 2024

Att Nordkorea skickar tiotusen soldater från sina ”elitregementen” är något som saknar all motsvarighet för regimen i Pyongyang, en av de mest slutna i världen.

Med 1,3 miljoner soldater och 7,6 miljoner reservister är Nordkoreas armé en av de största i världen i förhållande till befolkningen (cirka 26 miljoner invånare), men den saknar erfarenhet. Dess närvaro vid fronten i Ukraina – som [Frankrikes president] Emmanuel Macron den 12 november vid en presskonferens med Natos generalsekreterare Mark Rutte betecknade som en ”allvarlig upptrappning” av konflikten – innebär första erfarenheten av ett modernt krig, sjuttioett år efter slutet på Koreakriget (1950-1953). Hur mycket blir i stridslinjen de soldaterna värda som annars mest paraderar i timal på Kim Il-sung torget i Pyongyang då en del enheter går fram i gåsmarsch med huvudena vända mot den tribun där ”den högste ledaren” omges av en uppsättning högt uppsatta militärer med bröstet späckat av utmärkelser.

Att strida vid ryssarnas sida är för Demokratiska Folkrepubliken Korea något av en återgång till källorna. Dess armé upprättades 1948 av Sovjet, som ockuperade den norra delen av halvön sedan USA 1945 delat den vid 38:e breddgraden efter kriget i Stilla havet. Den södra delen ockuperades då av amerikanerna.

Stöd beslutat i hemlighet

Utplaceringen av nordkoreanska soldater vid fronten i Ukraina är ett nytt drag av Kim Jong-un efter tre år av påtvingad isolering på grund av pandemin, som gav honom möjlighet att stärka greppet över befolkningen och kväva embryon till marknadsekonomi. Beslutet om Nordkoreas stöd till Ryssland fattades i hemlighet i samband med att Vladimir Putin och Kim Jong-un i juni i Pyongyang undertecknade ett avtal om strategiskt partnerskap, enligt vad som uppges i *Wall Street Journal* som i sin tur citerar en tidigare rysk underrättelseagent.

I Nordkorea är armén fast knuten till personkulten. Sedan 1970-talet är soldaterna mindre i tjänst åt fosterlandet än åt ”den högt älskade och respekterade ledaren”. En fjärdedel av landets BNP uppges gå till armén som förfogar över företag, handelshus, en fiskeflotta och gruvor. Värnplikten, mellan åtta och tio år för män och fem år för kvinnor, är den längsta i världen. Bara de som har förmånen att antas på universiteten undgår denna långa sejour under fanorna. Hur lång tid man får tillbringa i armén beror på familjens sociala ställning, som i sin tur är beroende av troheten mot regimen. För en majoritet är tio år i armén bästa sättet att bli medlem av Koreas arbetarparti och få del av vissa privilegier.

Högsta prioritet för regimen är att förse sig med en arsenal av missiler och kärnvapen, vilka stolt presenteras i samband med paraderna och testas oupphörligt. Vapenindustrin tillverkar sofistikerade vapen (missiler) medan de konventionella vapnen är eftersatta. Infanteriet får dåligt med mat – om än lite bättre än övriga befolkningen – och soldaterna tillbringar mer tid åt underhåll av infrastruktur eller, under skördetid, på fälten än åt att öva sig. Däremot är den ideologiska indoktrineringen konstant. Politiska kommissarier måste hela tiden bekräfta order givna av officerarna. En metod som syftar till att parera risken för en militärkupp – som det ryktades om 1992. När Kim Jong-un tog över 2011 var för övrigt en av hans första åtgärder en utrensning inom militärledningen.

De tiotusen nordkoreanska soldater som skickats till Ryssland utgör en elitenhet. Det handlar om ”stormtrupper tränade på offensiva insatser bakom fiendens linjer, helt olika vanliga infanterienheter men också helt utan stridserfarenhet”, säger Fyodor Tertitskiy, specialist på

Nordkoreas militär. Enligt Sydkoreas försvarsminister Kim Young-hyun ”är de nordkoreanska soldaterna iförda ryska uniformer och ledda av ryska officerare”. Men få ryska officerare talar koreanska och få av deras nordkoreanska kollegor talar ryska. Vidare är de ”utbildade på att strida i bergsområden och därmed mindre lämpade för slätten i Ukraina”, säger Cheng Seong-chang, chef för strategiska forskningscentret vid Sejong-institutet i Söul.

”Dessa unga soldater ser det som en ära att vara utvalda utan att exakt veta vad som väntar dem”, säger Lee Woong-gil till nyhetsbyrån Associated Press (innan han 2007 hoppade av till Söul tillhörde han en av dessa elitenheter). Alla hoppas kunna tjäna lite pengar, även om de, enligt bedömare i Söul, knappast kan vänta sig mer än 10 procent av de 1 880 euro i månaden som Ryssland betalar Nordkorea för varje soldat. En summa som ändå klart överstiger den magra förtjänst de har i sitt eget hemland, vilken sägs uppgå till cirka 1 euro i månaden.

Kapitalistisk ekonomi

Soldaterna i elitenheterna indoktrineras att hellre dödas än låta sig tas till fånga. Vilket varit fallet med dem som tidigare haft i uppdrag att infiltrera Sydkorea. Kommer det att vara på samma vis vid fronten i Ukraina? Sydkoreas regering har redan föreslagit Kyiv att få skicka underrättelseagenter för att delta i förhör med nordkoreanska soldater som tillfångatagits eller ... som deserterat.

Kim Jong-un har kanske tagit en risk med att till Ukraina skicka soldater som aldrig varit utomlands och som, i likhet med övriga befolkningen, varit avskurna från yttervärlden. För första gången i livet befinner de sig i ett land med kapitalistisk ekonomi med varor som inte går att få tag på i Nordkorea. Ryssland är förvisso inget föredöme vad gäller yttrandefrihet men åtminstone cirkulerar rykten. Och trots språkbarriären kommer dessa unga soldater snabbt att ta till sig skillnaderna mellan livet i Ryssland och Nordkorea.

Fram till i somras hade inte befolkningen i Nordkorea fått någon information om den ryska invasionen av Ukraina. Nu ägnar propagandaorganen artiklar och tv-program åt detta krig där Ukraina framställs som ”ett land helt underkastat USA” och där det sägs att Ryssland ”försvarar sitt territorium och vill befria ukrainarna från en reaktionär regim”. Och befolkningen ”har inte tillgång till någon annan information”, säger Andrej Lankov, kännare av Nordkorea. Nyligen publicerade den nordkoreanska nyhetsbyrån KCNA bilder där ungdomar entusiastiskt undertecknade petitioner om att få ta värning.

Många nordkoreanska soldater vid fronten i Ukraina riskerar att aldrig komma tillbaka. Hur kommer befolkningen att reagera om antalet döda blir högt? ”Den kommer inte att reagera”, säger Cheng Seong-chang. ”De värnpliktiga har så gott som ingen kontakt med sina familjer och de vet förmodligen inte om att deras anhöriga skickats till Ukraina. Först sent kommer de att få reda på att de dött i strid. Antalet stupade kommer inte att uppges eller bagatelliseras. Familjerna kommer att bli informerade en efter en.” Vilket hindrar all kollektiv reaktion om förlusterna blir stora.

Översättning: Björn Erik Rosin.

Lästips

[Tusentals nordkoreanska soldater mot Ukraina](#) (Aftonbladet 18/10)

[Experten om Nordkoreas trupper i Ryssland](#) (TV4 Nyheterna 27/10)

[De nordkoreanska soldaterna i Ryssland är nu redo för strid, säger USA:s utrikesminister](#) (svenska Yle 1/11)

[Nordkoreanska trupper led ”betydande förluster”](#) (Hufvudstadsbladet 8/11)

[Ryssland och Nordkorea skapar försvarspakt](#) (Aftonbladet 11/11)